

[KĘPINA *sb f*

sg I kępiną. *pl L* kępin(a)ch.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Skupisko gęsto rosnących roślin wyrastających ponad otoczenie:

Szereg: »kępina i trzcina« [*tu coll.*]: Jest staw, wzdłuż ad stadia 2, zarosły kępiną i trzcina *LustrSand* 178; *LustrWpol* II 123.

a. *Miejsce pełne kęp:* [*Wieś Okrzeszyno*] Leży nad Wisłą, ma grunt bardzo zły, role piaszczyste, po pagórkach i tu i owdzie po kępach. *LustrMaz* I 18.

Cf **KĘPA**

ZZa